

РЕШЕНИЕ

№ 1400

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10812** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение № 3657 от 04.10.2022 г. постановено по НАХД № 20221110207598 по описа на Софийски районен съд за 2022 г., Наказателно отделение, 23-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 23- 2200121/ 21.04.2022 г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. (Д“ИТ“ С.), с което на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на „Мобилкат“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, намалена на 1500 лв.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от „Мобилкат“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Л. А., чрез адв. Д., в която излагат доводи за неправилност на решението, като постановено в противоречие със закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 от НПК. Излага съображения за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на въззивна инстанция, изразяващо се в неправилна оценка на събраните по делото доказателства. Излага и доводи, че административно - наказателната отговорност на дружеството е неправилно ангажирана, тъй като е налице неправилно направена правна квалификация в АУАН и НП, като е посочена нормата на чл. 61, ал. 1 от КТ, в която не са посочени последиците на това

неизпълнение и санкциите при същото, както е предвидено в чл. 414, ал. 3 КТ, поради което било нарушено правото на защита на жалбоподателя. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени наказателното постановление. Претендира разноски, за които представя списък

Подадена е и касационна жалба с вх. № 230081/27.10.2022 г. по регистъра на СРС от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. срещу Решение № 3657 от 04.10.2022г. постановено по НАХД № 20221110207598 по описа на Софийски районен съд за 2022 г., в частта относно присъдените разноски. В нея се твърди, че след като обжалваното НП е изменено в частта на наложената санкция, в съответствие с съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 12 от ЗАНН не следва да се присъждат разноски на нарушителя, респективно да черпи изгода от незаконосъобразността си поведение.

В съдебно заседание касаторът – директора на Дирекция „Инспекция по труда“, се представлява от процесуален представител юрк. Х., която поддържа подадената жалба и моли съда да я уважи по изложените в нея мотиви. Моли да отмени решението на СРС и потвърди издаденото НП и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът - „Мобилкат“ ЕООД, се представлява от адв. Д., която моли съда да остави без уважение подадената от ДИТ жалба и да отмени изцяло решението на СРС и издаденото НП по изложените в жалбата съображения.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който изразява становище за неоснователност на подадените касационни жалби.

Административен съд София – град, Х. – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационните жалби са процесуално допустими - подадени са срещу актове, които могат да бъдат оспорени пред АССГ, от лица легитимирани да го направят / по арг. от чл.210, ал.1 АПК за касатора и чл.144 АПК, във вр. с чл. 248, ал.1 от ГПК за частния жалбоподател/. Спазени са и преклузивните срокове за това.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, приема следното от фактическа и правна страна:

Решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

На 18.03.2022г., служители при ДИТ-С., извършили проверка по спазването на трудовото законодателство по документи в сградата на Д“ИТСО“. В хода на проверката контролните органи са установили че „Мобилкат“ ООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател по смисъла на пат. 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ, е прекратил трудовият договор на лицето Б. С. Ч., ЕГН [ЕГН] със Заповед № 202200, на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 07.02.2022 г. След извършена спревка в НАП изх. № 22 388223070546/15.02.2022 г. касаторът „Мобилкат“ ООД е уведомил съответната териториална дирекция на НАП за прекратяването на трудовия договор на 15.02.2022 г., като не е спазил предвидения в

чл. 62, ал. 3 от КТ седемдневен срок. Нарушението е установено на 18.03.2022 г.

Направените констатации в хода на извършената проверка проверяващите отразили в съставен протокол за извършена проверка и въз основа на тези данни е съставен АУАН № 23-2200121 на 18.03.2022 г. за извършено нарушение на чл.63, ал.3 от КТ, във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда. С наказателно постановление № 23-2200121 на 18.03.2022г., издадено от директора на дирекция Инспекция по труда"-С., на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лв. на основание чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.3 от Кодекса на труда.

С обжалваното решение СРС е изменил Наказателно постановление (НП) 23-2200121 на 18.03.2022 г., с което на „Мобилкат“ ООД на основание по чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., като е намален размерът ѝ на 1500 лв.

Първоинстанционният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, представени с НП, приобщил ги е по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а нарушението и неговият извършител са безспорно доказани. В настоящия случай е установено, че касаторът не е изпълнил своевременно задължението си да изпрати уведомление до НАП за прекратяване на трудовия договор с лицето Б. С. Ч.. Трудовият договор е бил прекратен, считано от 07.02.2022г., поради което в съответствие с разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е следвало да изпрати уведомление до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите НАП относно това обстоятелство. Уведомлението е изпратено на 15.02.2022 г. Между страните не съществува спор относно изложените факти и същите се потвърждават от приложените писмени доказателства. При това положение е правилен извода на районния съд, че е осъществен състава на нарушението на нормата на чл. 62, ал. 3 от КТ и съответно е осъществен фактическият състав на санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или, ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или, ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 1500 до 15000 лева. Правилно е извършеното от СРС изменение на размера на имуществената санкция до нормативно установения минимум, поради липсата на мотиви обосноваващи налагането на санкция в размера от 2 000лв. и съобразявайки нормата на чл. 27, ал. 2 и 3 ЗАНН. Не са налице основания за квалификация на случая като маловажен. Според разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 КТ не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ.

Съдът намира подадената касационна жалба срещу решението на СРС в частта относно присъдените разноски за основателна.

С Решение № 3657 от 04.10.2022 г. Софийски районен съд е изменил Наказателно постановление № 23- 2200121/ 21.04.2022 г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. и е осъдил агенцията да заплати на „Мобилкат“ ООД разноски по делото в размер на 92.50 лв.

СРС е приел, че на осн. чл. 63д ЗАНН и чл. 143 ал. 1 АПК в тежест на бюджета на органа, издал отменения акт, следва да се възложат разноските на за адвокатско възнаграждение по делото и по аналогия на чл. 78 ГПК , предвиждащ заплащане на

разноски съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част от иска.

Настоящата съдебна инстанция намира изводите относно присъдените разноски на СРС за неправилни. Съгласно б3д, ал.3 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В ал. 3 е предвидено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В чл. 143 АПК е предвидено, че когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички разноски, включително минимално възнаграждението за един адвокат, ако другата страна е ползвала такъв. Не е предвидена възможност аналогична на тази в ГПК, ДОПК или ЗОДОВ за присъждане на разноски съразмерно с отменената част от акта. В случая, НП не е отменено, поради което неправилно СРС е присъдил разноски на дружеството „Мобилкат“ ООД.

В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–3 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба на „Мобилкар“ ООД следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение следва да бъде отменено в частта относно присъдените разноски и оставено в сила в останалата си част съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

При този изход на спора на Дирекция „Инспекция по труда“ се дължат разноски в производството на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 (осемдесет) лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, X. – ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3657 от 04.10.2022 г. постановено по НАХД № 20221110207598 по описа на Софийски районен съд за 2022 г., Наказателно отделение, 23-ти състав, в частта с която Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“ е осъдена да заплати на „Мобилкат“ ООД сумата от 92.50 лв. разноски по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3657 от 04.10.2022 г. постановено по НАХД № 20221110207598 по описа на Софийски районен съд за 2022 г., Наказателно отделение, 23-ти състав в останалата му част.

ОСЪЖДА „Мобилкат“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Л. А., да заплати на СДВР сумата от на 80 (осемдесет) лв. юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

